

et honorificæ sue sine dubio repêdet. Eadē q̄ppe
mēsua q̄ mēsi fuerim⁹. remetiet nobis: p̄ eum
q̄ dedit se p̄ nobis. ⁊ nos a voragine mortis libe
rauit: qui nos ī eterna patria ī mortalitate co
ronabit: cui honor et gloria ī secula. Amen.

*Explicit tractatus domini Anselmi epi: de pace ⁊ ior
dia cū p̄ris. de obia ad plato. ⁊ de p̄itate cordi ad deū
Incipit epistola venabilis p̄ris fr̄is hūberti.
quā m̄gr̄i ordiis fr̄m p̄dicatoꝝ. de tribz cēntiali
bus religiois. ⁊ v̄tutibz anexis eiusdē: quā ad sin
gulas prouintias destinauit. Caplin p̄mū.*

His gratie. ⁊ cohēdibz glorie. fra
tribz km̄is de ordine p̄dicatoꝝ
vniūsis: frater hūbertus eiusdē
ordiis. hūilis magister et seruus.
Vita ducē deo gratā. sibi fructu
osa. angelis iocūda dēonibz ter
ribile: hōinibz exēplare. Nulla

sūt oīno reputāda dilcissimi: q̄ diuine laudi nō
militāt vl' honori. Inde ē. q̄ officij necessitate. ac
fratna caritate p̄pellim. v̄ris auribz nūc scriben
do. nūc monēdo sepius iculcare: q̄ vos bona fa
cē. ⁊ mala deceat declinare. Sz cū pateat. q̄ se
cūdu affectiuā ⁊ itellectiuā vires gēinas. sit et
aīe p̄fectio b̄yptita. videlicz v̄tus ⁊ sciētia: decet
his nimirū v̄rū euāgelicū adornari: ut p̄ p̄mū
mū in bonū. p̄ alterū dirigat in verū: p̄ p̄mū
ardeat. p̄ scdm luceat: p̄ p̄mū potēs sit ī ope. p̄
reliquū in sermone. illi exēplo q̄ cepit facē ⁊ dōcē.

Deniqz p̄ntē epistolā dignū duxi caritati ve
stre scribē: q̄ vos instruat ⁊ moneat ad regula
ris obseruātie disciplinā. Igit ad obediētiā que
vniū de substānalibz ordiis ē. et religiois. nūm p̄n



Sicut multa sunt que reddunt obiam inmeda-
bile: sic sunt plura que ipsa faciunt viciosa.
Sunt enim nonnulli. qui ut citius absoluant: ma-
le exercent iuncta sibi officia. In alijs vero inuenitur
extorta licentia. Alij licentiam accipere non curant. Alij con-
tra negatam licentiam id quod sibi placet facere non for-
midant. Alij iubenti prelo stradicunt: et tamen faciunt.
Alij deuote quidem obiam suscipiunt: sed executionem
negligunt. Alij ne mandatum ad eos perueniat: se
abscondunt. Alij quod peius est. se tales exhibent: ut
prelo nil audeat eis iungere vel mandare. Alij di-
cunt se nescire vel non posse quod mandat. medacium
coniungentes quodammodo inobtemperant: cum eos ignorantia
vel impotentia non impediatur. sed voluntas. Quidam quoque
nolunt que iniunguntur facere: timentes ne ab ipsis tunc
quod ex consuetudine requirant. Alij perficiunt: sed cum mur-
mure. vel non voluntarie sed coacte. Alij perficiunt que
de obiam: sed hoc triste. vel nimis tarde. Sunt et-
iam quidam. qui quod volunt obtinent minus aut pre-
cibus importunis: et si quando negat eis licentiam: domum
commouent: et seipos perturbant. Hi omnes si bene ad-
uertent: in sua conscientia de predictis se grauius accu-
sarent. Sed heu nonnulli sunt. qui colant culicem et came-
lum glutunt: que paruas negligentias in se puniunt.
et maiores non aduertunt: quia statum hunc periculo-
sum minime recognoscunt. Tales autem si amatores pu-
ri cordis essent: non tam malum actum quam malum statum
corrigere laborarent. **Qualis debeat esse obia. Ca-**

Ut autem obia vestra deo sit accepta **plim. v.**
tabilis: studete habere promptam sine dilata-
tione. deuotam sine dedignatione: voluntaria
sine contradictione. simplicem sine discussione: or-
dinatam sine deuiatione. iocundam sine perturban-
one. strenuam sine pusillanimitate: vniuersalem

sine exceptione. p̄seuerantē sine cessatione. **Obiā**

Bonū itē debet eē prōptā s̄ dilacōe. **Cap. vi.**
 frater adeo sit parat⁹ nō turbat⁹: ut i
 ueniat ad obiā s̄ prōptus. **Quapp̄**
 dilectissimi. Sitis sicut aurū ductile ⁊ q̄i vurgula
 flexibilis: q̄ rectificat ad libitū artificis v̄l curua
 tur. Sitis sicut rote volubiles: q̄ s̄dm ipetū spirit⁹
 mouebāt. Sitis ut iumētū apud deū: cui⁹ dorso i
 ponit indifferēt q̄dlibet p̄odus. **Vnde ⁊ sillaba in**
 diffens multū ē grata v̄sicatorib⁹. q̄a poni po
 terit i ōni loco: sic et prōpt⁹ frater ad obiā. deo
 grat⁹ ē ⁊ hōinib⁹: q̄a nichil respuit iūctorū. **Le**
 gis k̄mī. q̄ stelle vocate dixerūt assum⁹: p̄
 q̄d apte datur itelligi. q̄ iuncta debeat eē vox
 iubētis. ⁊ opatio exequētis. **Talis ille bon⁹ mar**
 tus extitit: qui vocat⁹ ip̄fecta dimissa l̄ra quā i
 reperat. statū venit. **Sz ext̄io quidā velut q̄drati**
 lapides. ad obiā v̄re mouent: de quib⁹ ait sapi
 ens. **Qui t̄nsfert lapides: affluget in eis. Cū ei pre**
 lat⁹ ponē quosdā in obiē bonū nitit: p̄ traditi
 onē rebellū fatigat. **Ad obiē at̄ prōptitudine**
 animemū p̄ exēplū. **Naute ei imperati i mari**
 nulla dilacōe differt executio: iniūgit nobis a
 liq̄d. ⁊ iobediētes erim⁹ nos p̄lato. **Vudet. q̄ int̄**
 dū serui nr̄i aducti p̄ paruo p̄cio prōptiores sūt
 ad pagenda grauiā: q̄ sum⁹ nos p̄latis nr̄is p̄
 gloria sempiterna. **Obediētia debet eē deuota s̄**

Sit post hec deuota **dedignatiōe. Cap. vii.**
 obiā fr̄es. **Ca** nanq̄ deuocōe suscipien
 dū ē q̄d iūngit ac si d̄ns p̄cepisset: nō
 enī homī. s̄ in hōine deo ct̄issimū ē obedim⁹. **Du**
 biū nanq̄ nō est. quin acceptū offeratis sacri fi
 ciū redēptori: dū p̄t̄ ip̄m aliene vos subicitis
 volūtati. **Vtinā sim⁹ fr̄es cū xp̄o p̄ obiā cu**

afixi: ut sicut ille mēbra dāuis habuit ligata: sic
mādati superiorū nōrū mēbra nra sint ōnia
captiuata: sciētes certissimē. q̄ tāto libertiore apud
deū erim⁹: q̄nto nūc p̄ illo deuotius nos actam⁹.
Deniq; v̄tus hec nō sine causa victimis āteferit:
q̄a hic mactat in holocaustū ōipotēti deo volūtas
p̄p̄a: s; ibi caro tantūmodo aliena. In ieiunijs. o
racōibz: & vigilijs. possūt nobis equari hōines se
clares: quos q̄a i abdicatōe p̄priorū et obia p̄cel
lim⁹ eos tē iudicaturū cū xp̄o i extremo examine
p̄cedem⁹. Unde sūmope cauendū ē: ne i his duobz
eciā in nūmo claudicem⁹. **Obia debet eē volūtari**

Olūtaria q̄ sit obe a sine p̄dāone. **Ca. viij.**
dicitia. q̄ nō virga vel calcaribz idigeat:
s; moueat sibiulo dulciori. Multū ei ē lau
dabilis obia. q̄ p̄ceptū seruat: laudabilior. q̄ cōsi
lyis & āmonicōibz obteperat: s; ōni laude dignissi
ma. q̄ p̄cipietis aīo se p̄format. S; sūt nōnulli. qui
potius a maioribz suis volūt audire placata. q̄ ut
placeat audita: q̄ prelatū sibi. nō se illi cupiūt ob
audire. Isti nō magistrū gentiū dicentē. dñe qd me
vis facē: s; cecū cui dixit dñs. qd vis ut faciā tibi:
satagūt imitari. Datet ergo eē frēs mei. duplicem
obiam: aliā quidē necessitatis: aliā caritatis. Illa
p̄ceptū respicit: hec cōsilijs & admōnicōibz acquie
sat. Illa necessitate quadā artat: hec caritatis ā
plitudie dilatat. Illa p̄ coactionē est seruoꝝ: hec p̄
libertatē spūs. filioꝝ. Et istā utiq; tāto magis ac
ceptā: q̄nto min⁹ debitā stat eē. **Obia debet eē**

Oam simplex **siplex sine discussioe. Ca. ix.**
sit eciā obia v̄a frēs: ut iuncta sine dis
cussioe faciētes: iudicētis de v̄o nec de
nūmo vos habē. Nā si q̄s intētionē p̄cipientis
iudicat: bellū int̄i fecit parat. P̄ hoc ei q̄ causas

mandatorū q̄s ignorat discutit: in laborintū erro-
 neū se ponit. Certe p̄ hoc obīe bonū min⁹ purū ef-
 fiat: cū q̄s p̄latū irrationabilia iubē p̄sūptiōis
 oculo ituet. Verūtū si p̄lat⁹ mēdū min⁹ utilia
 n̄ro iudicio iubet: mouē nos ad iobiam id non
 debet. Nā et ille si errauerit sic iubēdo: nequaq̄
 vos deuiabit. senioris mādatū. nisi x̄t̄ deū quid
 p̄cipiat exequēdo. Si ei ea q̄ p̄ obiam facitis non
 sūt mēdū utilia monasterijs: sp̄ t̄n utilia erūt
 vobis. Q̄d enī pfuit. q̄ quidā p̄m vurgā aridā
 lōgo tpe iussus rigauit: nisi q̄ i terra sualescēs.
 v̄tutē obīe & obediētis meritū demonstrauit: Q̄
 bediētē sane vestigiū i hoc ē: ut q̄i stultū se q̄s
 faciat i hoc mūdo: nichil discernēs nichil iudicēs
 ex his q̄ fuerit i perata: s̄ cū ōni simplicitate ac
 fide. illud utile illud sapiēs eē iudicēs. q̄d sibi lex
 dei vel examen superioris indixerit. Et v̄e si p̄
 hūc modū euacuati fuerim⁹ spū p̄po: replebi-
 mur nō imerito spū diuino. Attēdite q̄ in tm̄
 ōis creatura suo obedit sine discussione creatori:
 ut de illa faciat q̄cqd̄ sue placuerit maiestati:
 p̄ q̄d manifeste instruim. ut simplicit̄ iussa fa-
 cientes: nequaq̄ superioribz n̄ris p̄ iobediētā
 reluctem. *Obia debet eē ordinata sine deuia*

Oportet eē nichilomin⁹ *tionē. Cap. x.*
 obiam ordinatā: ne si ordo ei⁹ p̄uet̄
 tit. obīe q̄s opus p̄ p̄sequēs deprauet.
 Vnde p̄siderādū est. q̄ sicut ratio n̄ra debet eē
 subdita creatori: sic volūtas obediat rōni. atq̄
 sensualitas volūtati. Nā q̄n recalcitrat volun-
 tati sensualitas. vel rōni volūtas. aut creatori
 ratio. debite subiectiōis i aīa perit ordo: et tūc
 iusto iudicio nobis ab iferiori n̄ro resistit: cū
 a nobis n̄ris superioribz nō paret. Ordo q̄s obe

diēne & siderata platorū diffentia tenēdē: ut ma
iores minoribz ī hōmodi pferant. Duobz ei pla
tis stria papiētibz: acq̄scendū modis oibz est
maiori. Unde cū deus platorū suprem⁹ sit: & tēpne
da sūt prors⁹ mādata hōinū. q̄n q̄cūq̄ papiēt dē
deū. Oportet enī ut ait petrus. deo magis q̄ hōi
nibz obedire. Datet igit. q̄ nūq̄q̄ sūt mala p̄t obe
diētā ppetrāda: licz p̄t eandē bona iterdū sint ra
tionabilit̄ obmittēda. Satis enī & tēplatiuā vitā. in
multis actiuā p̄cellē: et tñ cū ab illa subdit⁹ ad is
tā trahit: qd̄ p̄t mandatū negligit. v̄tute obie
meritorū cumulo & pensat. **Obia sit iocūda sū**

Post hec sciendū ē: **turbacōe. Caplm̄ xj.**
q̄ nequaq̄ ex tristitia aut ex n̄citate sit
qd̄ inuūgit faciēdū. Iocūda etenī obia.
prelatū ipsū iubentē letificat: obie laborē alleui
at: securitatē & scie q̄ prestat. Si q̄s at̄ mestus ob
tēperat: cū symone cyreneo ī angaria cruce por
tat. Curr⁹ nō inuict⁹ sub onē inuūrat. & is qui cū
tristitia obiam exequit. care v̄nctioē s̄a sp̄s se de
clarat. At uero gaudēs cū andrea cruce suscipit:
q̄sq̄s onus qd̄ ip̄onit. nec corde reuūit. aut signo
quolibet & tradicit. Sūt at̄ quidā qui ex desiderio eā
am sustinēt laboriosa dūmodo sit placata: alij cū q̄
uitate eā suscipiūt faalia q̄a iussa. Istud fieri p̄
suasioē dyaboli certū ē: ut hoc nobis graue faciat.
ī quo mai⁹ meritū eē & stat: et aliud nobis offerre
satagit gaudiosū: qd̄ saluti nr̄e minus p̄spic̄ fru
Obia sit strēnuā sū pusillāmitate. Ictuosum.

Non tantū leuia: s̄ etiā ardu. **Caplm̄ xij.**
a. p̄t obiam sūt agenda. Est ei obia p̄
ciosa cū obtēperat in placatis. nō tñ q̄a
placata s̄ q̄a inuicta: p̄ciosior v̄o sup̄ aurū et to
pazion cū obedit in stris. in q̄bz licet iterdū sen

sualitas remuneret: erit tñ ratio semp prompta
 exēplo xpi. qui q̄uis calicē passiois a se trāsser-
 ri peteret: volūtate tñ suā p̄is subiecat volun-
 tati. In obia frēs mei multū valet ad merendi
 efficacā: difficultas opis. cū p̄optitudie volū-
 tatis. Cū p̄ claustrale vitā religioi iūq̄m: mun-
 do morimur: t̄ t̄renis actibz quodāmodo sepelim.
 Nre nrās p̄ obiam volūtates stinue mortifica-
 mus: ut illi q̄ p̄ nobis p̄ciosū sanguinē suū fu-
 dit semp viuere valeam. Nunq̄ igit̄ ad iussū
 senioris r̄ndē p̄sumatis. nō possuꝛ aut nescim:
 cū p̄es nrōs aggressos p̄t obie bonū etiā ipoz-
 tabilia sc̄dm humanū iudiciū agnoscam. Vires
 ei deus oipotēs adm̄strat corpori: ubi volūtas
 feruēs ad id qd̄ inuūgit̄ adest̄ meti. Unde qd̄a sc̄oz
 p̄m. mādato superioris t̄ senioris obtēpans: supra
 spem. v̄tute diuina nō p̄pa. saxū mouit. Ex his
 collige poteritis. q̄ obie discretio est. ut sit aliq̄lit̄
 indiscreta: ut ea p̄ bono q̄s aggrediat̄ obie: q̄ in-
 terdū videat̄ care sc̄dm dei sapiētā. racōe. Hic
 ē q̄ v̄r obediēs loquit̄ victorias: q̄a volūtate.
 q̄ se natalit̄ idinat ad p̄s̄pa: p̄ coactionē obie.
 curuat se etiā in adūsa. *Obedia sit vniūsalis*

et semel tātū sine exceptōe. Cap. xiiij.
N debet q̄sqz qd̄ iubet. face: s̄ semp et in
 oibz obedire. S̄ dicūt i corde suo desicē
 et rebelles: v̄dem q̄ h̄y q̄ ad obiam sūt diffia-
 les: ab oneribz sūt liberi. ab officijs sūt securi. Ip-
 sis ei ubiqz defert̄ et parat̄: cū alij q̄ se ad ōnia
 paratos exhibēt. nūc officij: n̄c laboribz incessabilit̄
 onerent. His ergo posset̄ iquiūt q̄ mādant̄ ō-
 nia custodire: Sane si cordis oculū aperimꝛ
 apte cōsiderare possuꝛ q̄ illis p̄ eo q̄ eis parat̄.
 ē dolendū: et istis q̄a sibi nō parat̄ est cōgaude-

dū. Quod enī interdū parat rebellibz: vicio suo deputet.
nō virtuti. Sic namq; istud fit. ne peior saassura fiat:
et peccat calamū cū quassat: sicut deus nō pce
pit dari libellū repudiij: s; pmissit. Exultet at istū
q̄ oneribz p̄grauat: q̄a dū multiplicat sup eos
onera. multiplicat & materia meritoy & gau
diū p̄sequēs p̄mior: ociū enī de eis dē tollit.
p̄ccoy pena minuit: & tēptationū occasio remo
uet. Sciedū at. q̄ licet oēs hōines obia strīgant
aliq̄li: hūc tñ p̄t votū. regulares sūt āplius ob
ligati. Nā p̄familias obediendū est ī bona sue
dom̄ ordinacōe: regibz ī reipublice gubnacōe:
plebanis ī p̄ceptoy diuinoy exposicōe: & sac̄mē
torū administracōe: p̄latis ordinū in discipline ob
seruacōe: sūmo p̄lato deo ī dedinacōe vicioy: & cu
stodia mādatoy. Vos igit frēs mei q̄ ad obediām
speaialit vos obligastis. nec aliqd̄ excepistis: exē
plū psalmiste seq̄mī. dicētis ad mādata dei oīa
se eē directū. Unde inqt. *Propterea ad oīa māda
ta tua dirigebat: dñe viam iniquā odio habui.*

Obedia sit pseuerās sine cessacōe. Cap. xiiii.

Postremo deniq; sit obia pseuerās. Cū
enī p̄fessionē facitis: usq; ad mortē vos
obedituros ī posterū obligatis. Quia
igit̄ eritis et nō p̄ncipiū acta p̄bat: felia iocū
ditate p̄petuo cōnandū usq; ad finē obiam non
reliquat. Cui ergo placz. ut sibi veritas p̄missa
soluat: ip̄e q̄ que p̄misit finalit nō omittat.
Cui ei sc̄dm̄ xpi sentēciā pseuerauit usq; ī finē:
ctissie salus erit. A mēoria q̄ vīa nō exadat. q̄
q̄ in vno p̄cepto senioris offendit: p̄cedētes obser

Huātiās oēs pdit. *De abdicacōe p̄petu
d̄ aliā obseruatiā regu tatis. Cap. xv.*
lavē manū mittim;: ut qualit̄ sū p̄po

debeatis vivere doceam. Igitur ex ecclesie primitive perfectione discere poteritis: quod habet cuncta coepta de beatis. Creature id ipsum nobis indicant. quod coepta do bonum quod habet invicem. sese donant: mutuoque sibi serviant membra corporis: coetate verum indicantia per hoc nobis. **Nonentia ad abdicationem appetit**

Ho nos exemplo docuit: beatus dominicus nobis mores legavit: scriptura quoque sacra figuris idem multipliciter demonstravit. Nam crucifigendus christus vestibus suis spoliatus: per quod nobis quod nudos omni appetente nos esse conveniat declarat. Ipse quoque non habuit: ubi caput suum sicut asseruit redinaret. Sanctus etiam dominicus legavit nobis migrans ad dominum: humilitate. caritate. et voluntaria paupertate. Id ipsum exemplo suo tradidit pater idem: qui pauper erat pecunia. sed dives extitit vita pura. Denique legitur quod mulieris amictus sole pedibus luna supponit: per quod esse calcanda vobis cuncta mutabilia demonstrant. **Abdicatio appetitus multiplicat**

Sed heu sunt aliqui qui viciat. **Capitulum xvij.** bonum paupertatis viciat: nunc possidendi desiderijs. nunc vobis inordinate plati: nec etiam factis in virtutis huius primum demonstratis. Nonnulli sunt etenim qui ad eam proficere contempserant. accessis appetitibus nunc anhelant: obliti quod apud moderatore spirituum ipsa pura voluntas. prius etiam quod ad actum procedat deponat. **Cont.** quidam patrum quia rapere cucumerem percipuit. in sole acter se afflixit: ut vexatio talis intellectum sibi tribueret: et sic malum in se temperaret. Hi vero qui habent divitias quos foris habere non poterant. nunc affectant: si vere christi discipuli essent: per angustam portam quod ducit ad vitam exonerati ab omni impedimento itrate sollicitate

laboraret. Inuenim⁹ eam in edū quosdā i quibusdā
rebz a deo delectari: ut nec ad credendū eas fratri
petēti velit aliquāting iclinari. Alij q̄ternos vel res
alias nitunt a fratru aspectu abscondē. ne possit
petētibz nō negare: q̄bz potius p̄tēpnēda eēt hec
trāsitoria: & fratne caritati oīa postponēda. Pudet
at̄ dicē. q̄ nōnunq̄ p̄ vilissimis rebz sic accendi
mur: ut si q̄s vel digito q̄cūq̄ ex his p̄tractare p̄
supserit: tñ indignacōe cordis p̄tra ipm q̄ v̄bor
isolecia moueam. Inueniūt et alij q̄ sic dicūt. Nisi
michi det hoc vel illud habēdi vel accipiēdi licētia:
nequaq̄ domū in talibz de cetero p̄mouebo. Sūt & alij
q̄ se tales exhibēt. ut platus eis q̄ habēt auferre nō
audeat: vel q̄ ad tēpus p̄cedat. iniūgē non p̄su
mat: et si abstulerit q̄cūq̄ taliū. turbationē i do
mo datat & tumultū. S; q̄a p̄ talē indignatio
nē in p̄dictis rebz aliq̄le ius sibi v̄dicāt. p̄petuos
quodammodo se demōstrāt: p̄ his eī nequaq̄ sibi t̄
bationē assumēt: nisi res illas p̄ quibz mouē
tur. ad se p̄tinē aliq̄lit iudicāret. Sūt itē nōnulli.
q̄ denarios sine licētia nec accipiūt nec expēdūt:
et tñ q̄a licētia sibi denegari nulla rōne volūt:
apud deū excusabiles nō existūt. Alij dū dare vl
accipē qd̄ desiderāt. insidiosē plati sui absētia ex
pectāt: ut a minore plato licētia habē valeat:
quā negandā a maiore credūt p̄habilit̄ aut for
midāt. Isti quidē apud hōines se forisē excusāc
poterūt: s; apud eū cui oē cor patet & oīs volun
tas loq̄tur. p̄fectiois semitā dereliquūt. Quidā
eam comestibilia vel potabilia sibi missa. vel soli
stendūt habē. vel illis tantūmodo q̄bz placet dist
buē: nec frēs alios scdm̄ dispēsationē eorū quorū
īterest participes volūt eē. Sūt at̄ & alij q̄bz au
toritas ē credita: q̄ monasterij res indignis cōse

rūt. aut ieiunare perire sinūt. aut supflue res ex-
pendūt: qui nō nunq̄ cōa curā sui repiūt p̄di-
gi. s̄ quo ad alios satis parā. **Hij si certe aduer-**
terēt. q̄ elēosine sūt pauperū quibz viuūt. eā
cū magna tioris: & reuēntie puidētia equalit̄
dispensarēt. Quales debēt eē veri amatores

Ueri at̄ paup̄ta / **paup̄tatis. Cap. xviii.**

Utis amatores. sine licētia nil accipiāt:
nec dent. vel habeāt. neqz celēt. vl' mu-
tēt: neqz furent. Quāuis eī necessaria habere
nobis liceat ī cōi: null' tñ q̄c̄q̄ habeat ī specia-
li. Ecce p̄ n̄. b̄s augustini. t̄ate paup̄tatis
extitit: q̄ testamētū nec morēs fecit ullū. Et
sicut p̄p̄ nō licet habē claustrale: sic & operari
studeat ī cōi. **Sciēdū at̄ ē. q̄ religiosis postponē-**
da sūt quedā actu parit̄ et affectu: ut p̄petas re-
rū. q̄ se puarūt: quedā affectu s̄ nō actu. ut in-
terdū ē p̄ actiua vitā dispēsatio t̄paliū: quedā
actu s̄ nō affectu. sicut p̄ bono obedie q̄nqz int-
mittit̄ d̄tēplatio supnoꝝ. S̄ heu videm⁹ multo
bonū paup̄tatis appetē: nolūt tñ ipsū cū defe-
ctu seu penuria sustinē. Apud oīpotentē vero
deū tūc paup̄tas p̄iosa reddit̄: cū eā volūtas
deuota cū difficultatis molestia comitat̄. Sa-
ne ad retinēdā arrepte nuditatis v̄tutē. ita
vosmetipsos ab oīni p̄petate reddatis ext̄neo:
ut tanq̄ p̄grinos & nichil habētes. pijs mona-
sterij largicōibz vos noueritis vestiēdos dein-
reps & alēdos. Ex p̄missis igit̄ colligite. ut nich-
il possidēdoꝝ ī vita p̄nti. nichil iōrdinate cōcu-
piscatis: nichil ihoneste acq̄ratis. nec sine licen-
tia q̄c̄q̄ recipiatis vel detis: nec p̄t̄ volūtatē p̄-
lan aliqd̄ habeatis. nec licētia extorq̄atis: nec
at̄ finā cūditatē q̄c̄p̄tēatis. n̄ iutilit̄ expēdatis.

De multiplici numero peccatis. Cap. xiv.

Ostendunt peccatarii se vacuos esse dei gratia: qui contra professionem suam posside satagunt aliena. Mala pensatio: quae bursa ditat et animam deo perdat. In quantum ei religiosus archam onerat rerum peccate: tamen gravat conscientiam egestate. In dialogorum libro legitur quendam religiosum paucos denarios abscondisse: cui sepultura extra amitteretur quidem facta. maledictionem per benedictionem scilicet habet: in qua fuit dictum. pecunia tua tecum sit in perditione. positus denariis apud ipsum. Tales si decedunt inpenitentes. peiores sunt inferno. qui moriente christo. restituit aliena. Iste per retransitoria peccatorum pugna obligatur: quia per talibus animam suam dampnat: et se gaudium caeli perdat. Unde fratres qui se et suam christum secutus reliquit. de his se viaose postmodum intronmittit: iste talis insipienter se ostendit. quia molam asinariam de collo amotam resumit: et in spinas quas euaserat se proicit. ac luto quo extractus fuerat se immergit. Iste velut canis. revertitur ad vomitum: et retro respiciens. nutando manum ad aratrum proficit curvum sulcum. Talis inquit. si uxorem loth in statuam salis iuxta attenderit: ad ea respice quae reliquit minime festinaret. Minus ei sapiens est. qui alio divitias congregat: sed de propria iopia nichil curat. Huic est similis. qui extra professionem suam res sibi colligit. sed propter defectum spiritualium fame perit: pro hoc quod sua peccatiora se ipso estimat: gradum et ordinem diligendorum autem negligit aut ignorat. Iste cum sit mundo mortuus fame mori formidat: cum de impedibus sit solutus iterato se illaqueat: cum sit in nave. aquam haurit ut se mergat: cum sit in area. sal spergit ne fructus gratiae sibi crescat. Bernardus. Talis dici potest per

... quod fuit
... potest
... postponere
... talis
... uno
... quia
... cu
... puerta
... cre
... si cur
... fa
... uffa
... fr
... tri
... man
... hab
... etia
... the
... sine
... pau
... in
... ma
... dim
... sicut
... et
... sca
... tri
... sur
... lib
... cel
... la
... q
... m
... de
... m
... de
... m
... q
... di
... q
... ag
... q
... fidele

dolatrar q̄a fiducia habet ī pecūia: q̄i illo solū q̄ p̄fe
 cte uiuare potit ē habēda. **Q** q̄ iuste res hic pō
 derat: q̄ postponēdū p̄ paucis denarijs xp̄m pu
 tat: ymo talis intdū flagiciū iude supat: q̄a is
 nōnunq̄ vno solido se dāpnat: ille aut̄ veditur
 d̄m̄: trigita eū denarijs estimabat. **Nature or
 dine hic p̄uertit: q̄a terrā sup oīa diligit: quam
 iter elemēta creator rectū infimā ordinauit. Tu
 itaq; si curte ad celū expedite satagis: neq;
 q̄ p̄metes sarcinas āplectaris. **De utilitate****

Sufficiat at̄ vobis **pauptatis. Cap. xx.**
 frēs km̄i pauptas: et abhōmet̄ aīa ve
 stra t̄nsitorias substācias: q̄a xp̄o vo
 biscū manēte diuites nimis eritis. nichil tē
 poraliū habētes: et sine illo paupes eritis et e
 geni: pctas etiā mūdi diuicias obtinētes. Ille
 sit ergo vest̄ thesaur̄. q̄ solus aīe desideria r̄ple
 re potit: et sine illo ē oīs vacua creatā. Quāe
 si p̄t̄ pauptate esuritis. si sititis. si nudi estis. si
 sustinetis incōmoda: ille sol̄ vobis sufficiat:
 cui⁹ dulcedis magnificētia oīa mūdi d̄moda
 p̄t̄ se dimissa incōpabilit̄ recōpēsat. **Attēdite**
 frēs mei. q̄ sicut securū paup̄ t̄nsitū p̄ latnes
 facit: sic et monachus nichil habēs cū decedit.
 dyaboli secur̄ t̄nsit laq̄os et euadit. **Clemen
 tia leuia sursū tendūt: sic et frēs q̄ se oibz p̄fe
 cte nudat. libe' celos petūt. Exēplū vobis hoz.
 ē paup̄ lazari: q̄ fuit tandē angelico ī sinū a
 brahe m̄sterio deportatus. **Dequit̄ de castitate.****

Amplectēda post hec ē velut **Cap. xxj.**
 vnu de religioīs p̄ncipalibz ipsa casti
 tas: q̄ diuine visioni nos aptat: que
 naturā supat: et āgelias spiritibz nos r̄format.
 Nec ē inq̄. q̄ fidelē animā xp̄i sponsā efficit: q̄

sequētes agnū cāticū instruit. & deo primū esse
facit. Talibz iheretatis nuptiis. ubi thalamū ē cor
dis mūdicia. āplexus gratia. ples opa bona. dos
felicitas sepiūna. **Q** ip̄ regales sūt ille nuptie.
ubi aīa xpo p̄ amore iūgit. ubi leua eig imbe
cillitate nostrā adiuuās ī merito sub capite ve
stro ponit. et dextera ip̄ig vos ī p̄mio āplexat.

Q *Similitudines de castitate. Cap. xxij.*
castitas vestimētū ē nuptiale. quo de
corabim̄ ī diuino sumi regis. Hoc bis
sino indumēto q̄ caruerit. de nuptiis etnis p̄su
sibilit̄ expellit. Videte quō p̄fusi sūt valde sezi
dauid. quibz vestes usqz ad nates p̄adebāt. qz
p̄fusi nūm̄ er̄ apud altissimū. q̄a nūc tegumē
to stinētie spoliāt. **O**mni laude dignū. ī carne
p̄ter carnē viuē. & int̄ spinas ēē. s̄ spinarū a
culeos nō sentire. Salamādre sūt tales simi
les. q̄ in igne nō p̄burit. et pisci. q̄ aquis cur
cūdat. & tñ nō submergit. atqz grano. qd̄ nec
int̄ zizania suffocat. Isti mira faciūt in hoc
mūdo. mai9 eī miraculū de carne p̄a fomite
extirpare libidinis. q̄ eice demonia vl̄ febre
de corpibz alienis. *De tribz malis īcontinēae.*

Q *tribz modis īcōtinētes. Cap. xxij.*
er̄tāt. dū vel cogitacōe vel delectaa
one. vel p̄sensu circa idē viciū elabo
rāt. Hui9 figurā euident̄ nobis sacra septua
inuit. cū ī p̄moz parētū p̄cō. serpentē & mu
liere atqz virū lealit̄ itroducat. Sit itaqz cor no
strū p̄ castioniā thron9 ebneus. sit lect9 flōid9.
sit fons clar9. sit ort9 p̄dul9. ameng padis9. ar
cya it̄nsec9 deaurata. & v̄tutū delābili9
apotheca. *De cogitacōe mala. La. xxij.*
rimo ergo sup̄ corda v̄ra fr̄es mei ka

rissimi xpm pone sicut signaculū satagite: et
 ne vaget ad iania phibete. Cor etenim cere simile
 dicit: q̄a p̄ ip̄ressionē sigillo quolibet figuret. Cere
 pulcris imaginibz mētes v̄as ip̄rimite: ac sic
 eas int̄na gloria decorate. *Studeam* et̄a pigmē
 ta bonarū cogitationū i ignē desiderioꝝ nr̄oꝝ
 mitte: quo valeam *sa* amoris icenso i *sp̄ectu*
 altissimi redolē. *Desideriū* eī nr̄m ignis est: et
 sc̄dm̄ materiā quā ip̄onim̄ vel fetore. vl' boni
 odoris fragrantia excitam̄. Cor q̄ nr̄m. mole
 curveta *st̄inue* *parat*: q̄ vel lolium vel triticum
 cominuit sc̄dm̄ arbitriū ip̄onētis. *faciam* *igit̄*
 ut salomon. q̄ aurea uerua sup̄ tēplū posuit ad
 it̄uendū: q̄ q̄sq̄ talis ad resistendū volatilibz co
 gitacōibz se p̄munit. *Sicut* v̄a *fenitas*. q̄ cogitā
 do q̄s p̄uersa. raptorē in thesaurū suū int̄mit
 tit: malū semen iactādo. regulū nutrit. sagittā
 dyaboli absq̄ dipei oppositōe recipit. iacurādo se
 sathane. xpm de folio deicit. porcos i ortū suū
 deuastādū it̄roducat. lutū in fontē *sc̄dm̄* mittit.
 flores reliquēs. ad stercorea se *uertit*. *De delecta*

tionē mala. Cā. xxv.
Quasi matrē ples: sic malū delectatio seq̄t̄ cogitātū. Et q̄s
 voluerit vitare *sequēs* malū. preca
 ueat *atecedēs*: sciens. q̄ delectacōibz carnalibz
 q̄ mentē dedit: a sup̄nis se *ifluicōibz* elōga
 bit. Absit enī: ut diuina *solatio* ifundi debeat
 vasi inq̄nato. *Nā* imūdū cor sedes ē sathane:
 cui nō decet xpm p̄ *graciā* *psidere*. *Q̄* ip̄ indi
 gna *mutatio*: icōmutabile bonū *sp̄ernē*: *tre*
 bus mutabilibz adherē: fontē dulcedis relinq̄re.
 et turbato riuulo se replere. *Igit̄* si de p̄cis int̄
 dū nos cogitare *st̄igat*. nō hoc ex delectatione. s̄
 amara *p̄p̄uctione* fiat: sicut pater multarū *ge*

tū abrahā eueifas urbes alōge sperit. et iere
mias sue ciuitatis exadiū dolens planxit. *De cō*

Qeterū si stigit. ut illiata *sensu. Cap. xxvij.*
nos cogitatio iterdū mordeat: suope de
lectatio nō deauruet. Cū eī dyaboli iū
nare nos ad peccādū nitat: ad suū icurūae tñ
sitū nos hortat. *Sz* mēdax ē pater eiq: qā mī
me pmissū tñsilit: qñ potius ī sensu nro si adue
nerit pedē figit. Cōsiderādū tñ ē. duplicē eē cō
sensū. q nos maculat: dū vel malū decernim:
vel cū nō in opus vel ī delctationē motiū senti
mus. Cū eī delctatio cogitacōis. usq; ad volun
tatē delctādi perahit: tūc morosa et rea cūis
eā absq; ppetracōe opis iudicat. Et si talit de
lectātes. apud oīpotentē rei sūt: videāt quo re
atu strīgant. q tēptacōes puenētes ad illiata se
pellūt. *Quales debēt eē stinētes. Cap. xxvij.*

Studeam⁹ ergo frēs corpis habē stinētā
atq; mētis: q nobis p cinctionē lūbor
atq; mamillarū cū zona aurea decla
raē. *Si* vō tēptatio carnis vel deonis. ad illiata
nos icitat: mentē tñ stantē fortit her nō frāgat.
Sz multū inēst habē vtutes politicas vel pga
torias. aut purgati āimi: qā tantū sūt extre
me pōribz meliores: qnto iā post triūphū qetē
sincē possidet puritatis. Quāuis eī plenū lau
de sit. carnalibz desiderijs resistē: multo tñ lauda
bilis ē. tēptationū incitāmētā nō sentire. Nam
dū obtinet ī belloz pflictibz q̄s triūphū: tñ vul
nerū intdū ictus recipit ⁊ plagarū. Motū eā
quē cū labore pugne q̄s p̄mit: qñ se pacē habē
speraueit. tūc isurgit. Nequaq; eī dimicās seu
rus ab hoste eē poterit: quē post victoriā int su
os dnantē tminos delinqt. Securi⁹ dauid erit.

trē ppiā transportabat: manū pallio ne illā tāgeret.
iuoluebat. *De āplexibz et osculis. Caplm. xxxi.*

Sergo sedm dictū apli. bonū ē mulierē nō
tangē: nequaquā illā expedit osculari. Cō
cupiscētia tñ falso quosdā sic deapit & ex
ceat. ut dicāt talia licē: cū eūdē aplm ostet. factū
osculū indulgisse. Qd q̄ miserabiliter perit iudiciū
rōnis: cū affectū ad aliqd faciēdū incipit domiari.
Format ei mens sibi captiua p̄sciam q̄leatq̄: dū
tñ p̄ficiat qd affectat. Ipa vō p̄scia post facti pe
trationē amoris stimulis mentē pūgit: que ad
vnā partē deuians. vitatis semitas dereliquit.
Amplexus q̄ mortales nō desiderāt: q̄ ad etnas
nuptias se separāt. Ornatos nāq̄ lapadibz mū
dicat. & oleo leticie decz ēē: qui supni sponsi cupi
unt āplexibz intesse. *De remedys p̄t luxuriā.*

Remedia sane luxurie sūt: *Capl. xxxij.*
fāliantates suspectas deuicare: sibi nō
nimis p̄fide. occasiōes tēptationū fugē.
sensq̄ exteriores claudē. cogitaciōes malas restringē:
carnē domare. motibz isurgētibz resistē. bonus se
semp exercitijs occupare. Quē ātiquū hostis va
cātem viderit: hūc suis negocijs occupabit. Scē
dū deniq̄ q̄ ē nobis p̄t alia vicia pugnādū. hī
cōtinētie malū potissime fugiēdū: quā sicut i
firmū p̄ potū frigide aque ardorē febrū nō mi
nuut. s̄ accēdit: sic remedia p̄cupie q̄res in his
miserijs. desiderii nec faciat nec extinguit. *De*

Omnī custodiarefistētibz luxie. *Ca. xxxij.*
nāriū ē cor custodi: q̄a p̄stat illud
multiplicat ipugnari. In resistēdo q̄
necesse ē nobis. ut ibi sim. In nra custodia cau
tiores: ubi pugnas expim hostiū fortiores. Nā
et dyabolz ibi ponit frequētius tēptationū laq̄

os: ubi sensit magis nos incutos. Et ibi nos studet
 fortius debellare: ubi nos novit amplius egrotare.
 Pax & concordia p̄ctis ē laudabilis: nisi p̄t vicia pu
 gnaturis. Ad optime inuit: ubi turris dauid edi
 ficata cū p̄pugnaculis. decorata fuisse mille clipe
 is. om̄iqz armatura fortū m̄corat. Unde & aīqz
 p̄p̄lis p̄t̄ ex̄cāū p̄liandi. rebuzeus reliquit: & ma
 chabeis i sabbato pugnādi h̄c̄tia p̄cedit: ut q̄ q̄
 tū deo sit bellū qd̄ p̄tra vicia fit dedaret. Inire
 illū diligent̄ recogitate. quē vidit senior p̄ diuēt
 sarū specierū corā se formatas imagines ipu
 gnari. q̄s q̄a p̄ negligētiā nō repulit: cordis sui
 pulcritudinē in sp̄cū dei cernētis oīa macula
 uit. S; ext̄io. bene sibi fr̄ ille tēptat̄ s̄sulit: qui
 ut magis obliuiscēt talū. mulierē sibi luteā figu
 raui. Ad muniendū custodiā cordis n̄ri. cherubi
 flāmeo gladio ad viā ponit̄ paradisi. Studeam̄
 at̄ max̄ie caput serpetis p̄tere. hoc ē tēptationū
 p̄ncipis resistē: ut sic hostē cū adhuc ē debilē op
 p̄mam̄ et neq̄ciā in seīne destruam̄. atqz ad
 petra xpm̄ n̄os paruulos allidam̄. At si adū
 sarus noster sepi tēptacoibz nos exāinat: ip
 sa frequētia nos tedio nō afficiat: ne sim̄ sicut
 lapides. q̄s stille cadētes nō violētia. s; nūo tādē
 cauāt. Liqueat hoc i p̄re quodā. q̄ aīnis q̄dragita
 tēptat̄ fortis athleta p̄stitit: s; postmodū unū
 noctis sp̄acio vict̄ cessit. *De hūilitate. Ca. xxxiii.*

Matrē v̄tutū hūilitatē fr̄es km̄i libent̄
 āplectam̄: quā & xpc̄ v̄bis doauit. et
 exēplo nichilomin̄q demōstrauit: q̄
 se mitē & hūilē corde dixit. Satis & de quodā a
 pud āt̄quos p̄res recipiēdo. ad ossa mortuorū
 misso. ut illis exhibēt ignōiniā & honorē. q̄ting
 sicut hec ad utrūqz insensibilia cernēt: sic et

ipse laudes vel vituperia de cetero non curaret.

H De his quibus humilitas acquiritur. *Capitulum xxxv.*
De perfecta humilitate istis gradibus venietis:
si videlicet defectus vestros cum dolore ac emenda-
tionis proposito recolitis. si propria excellentia ex corde
fugitis. si vos contempnit. si vos vere mundo mortuos
estimatis. si nulli nisi soli deo placere appetatis. nec
ulli displicere nisi domino timeatis. si humana vobis pre-
sentia nichil adiciat honestatis aut minuatur soli-
tudo: si vos inutiles non superficie labiorum pronuncietis. si
veraciter reputetis. si desideretis viles videri: si de
quod est contra commune cursu ordinis quod vos potest reddere no-
tabiles dedinetis. si singularem sensum relinquantis: si vos
ipsum in vestris consuetudinibus accusatis. et alios excusatis. *De si-*

Signa autem humilitatis *quibus humilitas.* *Capitulum xxxvi.*
sunt. gratiam hominum negligere. sententias aliorum
acquiescere: correptiones libenter audire. caput in-
clinare. vestes notabiles non ferre. visum temperare: a
pulloso verba non proficere. tortuosum incessum vitare: ma-
iorum precepta sine discussione proficere. equalibus ad obsequia
paratum esse. minores non contempnere: simplicia gradi via.
nunquam duplicitatis aut fictionis vestigium pretere.
in litibus nolle victoriam obtinere. *De utilitate humilitatis.*

Ut humilitatis fructum agnoscatis. *Capitulum xxxvii.*
catis: noueritis. quia cinis est virtutum carbo-
nes in feruore seruans. fundamentum spiritua-
le edificium ne cadat sustentans: et scala ad celestia
nos sublimans. Ipsa enim humilitas virtutes ceteras con-
seruat: capiti nostro nos assimilat: actiones pulchritudine
sua ornat. Hec est que deo est amabilis. in seipso
est laudabilis: multiplicat nobis utilis: et proximis
exemplaris. Humilitas certe virtus est. que obtinet
absentia. stabilit presentia. recuperat iam amissa.
Quomodo quis humilis debet apparere. Capitulum xxxviii.

Sis igitur perfecte humilis esse nititur. velut surdum
 mutum et cecum. primo quasi stultum exhibere ex
 timo se conetur. ut videlicet nil audire. nil
 loqui vel videre cupiat. quod ipsum a proposito suo perdet.
 et a bono propter derisionem aliquantulum non recedat. Humili
 tatem quae perfecta quaeque teneat sine fictione. ut sicut il
 la exhibet forinsecus in opere. sic non deserat eam corde.
 Non sicut ergo sicut illi qui humilitatem quidem diligunt. sed
 contempti nolunt. quia tales. si humilitatem vere noscerent.
 nequaquam illam in contemptu prope excellentiae persistere dubita
 rent. In vestimentis serventis tale medium. ut nec curi
 ositate nec propositate sint notabilia. nec etiam vilita
 te nimia deturpata. Supbia enim nonnunquam de suo
 iterum sualescit. Dum enim quis abice se nititur. de hoc
 ipse multoacis inaniter gloriatur. Eodem modo cum pro christo
 quis ieiunaverit. sepe vana gloria pro hoc surgit.
 Unde cum quidam frater querebat. cur magis in congregacione
 quam solitudine ieiunare ei posset. respondit ei. quia di
 gitus eum in manasterio non pascet. sed in solitudine
 nulli ieiunij testis esse potest. *De nocumeto supbie.*

Nocumentum ergo supbie in *Ca. xxxix.*
 hoc pendat. quod duo sunt in operibus bonis. glo
 ria videlicet et utilitas. quorum primum sibi de
 us reservavit. sed reliquum nobis dedit. Unde si dei pro
 te nobis retineat intendimus. absque dubio. partem alte
 ram amittimus. Sicut enim ventus pulverem percat. sic va
 nitas virtutes dissipat et dissipat. Hoc enim certissime
 sciendum est. quod nunquam obire bonum nec patientie virtus.
 nec perfectionis puritas obtinebit. si humilitatis sin
 ceritas amittat. *De servacione humilitatis. Ca. xl.*

Sis ergo humilitatem diligitis. propter hec illam que
 seipsam servatis. si videlicet in vobis perse
 saueritis facultatem cadendi. difficultatem
 resurgendi. incertitudinem perseverandi. si cogitationem

habere studueritis prope fragilitatis. et consideratione fratris
alterius melioris: si sepe cogitaueritis mortem imine-
ntem. si deum que agitis intuentem. si nichilominus ipsum
dominum usque ad mortem turpissimam humiliatum persaueri-
tis: si gloriam et honorem qui sequitur ignominiam ponderatis.

Denique fratres mei *De patientia. Cap. xli.*
virtutum clipeum patientiam apprehendite: que in
sacris dei mirabilia operatur. Facit enim ipsa pa-
tientia nonnunquam vincere puellam fragilem totum mundum
modo sine pugna vincat aduersarium: et amaris pascat.
ac stris delectat. Apostoli certe se dignos habito gau-
dent iudicabant: quia pro christi nomine crucias sustinebant.
Si bene consideramus non sunt indignae passiones huiusmodi
quas sustinemus ad futuram gloriam: ad magnitudinem
christi passionum. nostrorumque delictorum. et infernalium tor-
mentorum. atque celestium premiorum. Unde letati sunt pa-
tres nostri per dies quibus humiliavit eos deus. quibus vi-
derunt mala: sicut apte nobis beatus dominicus on-
dit: qui loca insidiarum transiens. incessit alacer
et cantavit. Idem quod pater et libertus fuit cartasone
in toloze: quia recepit ibi multas lestias. hic honores.
Exemplum patientie nobis exhibuit beatus iob: qui di-
cebat. Nonne dissimulaui: nonne silui. et iam genui.
Dissimulavit quidem foris per opera ut patientie signum
ostenderet: tacuit a verbis inordinatis. ne vel ore du-
ra verba proferret: genuit et corde. ne seipsum vel inani-
secus turbaret. *De utilitate patientie. Cap. xlii.*

Patientia est adamantus. quo mens in com-
modis non fragit: medicina per quam ab omni
lesione curat: et clipeus quo ne ledi va-
leat immunit. Ab alio certe ledi non poterimus:
nisi prius et nos ipsos intrinsecus dimicemus. Tribula-
tionum fructum ille nouit: qui propter iniurias et
rogauit. Hunc fructum sacra scripta satis inuit.

ubi tribz pueris ignis i nullo nocuit: s; v'icula tantu
 soluit. **I**de ostedit artificiu: qa lapis ad hoc tundit
 et scilpit: ut i solepni loco postmodu collocet. Sic
 et nos i mudo nuc premim: ut in teplo celesti pa
 tre. ubi nulla sonat malleus collocem. **N**ra gaudiu
 istia pcedit: qua vel p exigetia culpe. vel pfecti
 one grae. vel p augmeto glorie nuc ferimur.
O labor. o dolor. o beate lacine: qs ab afflictoz oca
 lis dnica man9 terget. **C**eloz regnu eoz ee diat:
 q psecutione ppt iusticia patiut. **C**u vo in psecu
 tione duo sit. scilicet culpa et pena: meliore parte
 habet paties q pseques. cu sit culpa ledetis. s; pe
 na tantumodo sustinetis: puritate sue dilconis i
 nobis opotes deus ex hoc pbat. q eos qs amat.
 arguit et castigat. **H**ic est. q i signu clemetie. ab
 assuero et hester aurea vga extendit: quo nos
 ee solandos vga correptois dnice figurat. **S**i ei
 suis dilcoribz tpalit bene facit: plures sibi no p
 se. s; p donis pocius adheret. **F**uerut qui velut
 dextera utebant siliter: et sinistra: de qbz qd aliud
 dixeru. nisi q sic ad meritū vite dutebat pspira. sic
 adusa: pmo ut verius dica. talibz nichil aduersu
 ee poterit: p quibz adusitas ipa militas cumlat
 semp meritū. et in gaudiu tandē ducit. **D**atet igit.
 q homo de felle fauu mellis eliat: malū i bonū
 ducat. mare q lac fugit: merore. in felicitatis et
 ne gaudiu dmutabit. **V**sq; ad tep9 eni expecta
 bit pagēs: ut postea iocunditatis redditio sbe
 quat. **C**erte peccātes ad refrigeriū venire nō
 poterim9: nisi vel hic p aquā tribulacois. vl tā
 de p ignē purgatorij trāseam9. **F**acilior autē est
 aque trāsire q ignis. **S**i adusitatu utilitate sci
 rem9 desiderare: vix i centū ānis dno possemy
 pro ifirmitatis vni9 diei bnficio vnde. **U**nde sa

pieter ille bonus frat' doluit ploras: q' nō eū dñs an-
no illo p' infirmitatis molestiā visitauit. *Quali de*

Quālibet *beat' eē verq' pacēs. Ca. xliij.*
frēs bona agē: mala pati. Et si cordi cu-
pim' tñquillitatē habē. Debem' nō qd
nobis fit ab alijs. s' qd irrogam' alijs ponderare:
ferre libētius iurias q' inferre: flagella dei sine
inimure. ac etiā iniurias pximi sine rācoris odio
sustine': urā frīs studiose velle curare. quā illū stra-
nos sentim' q'uis irrationabiliter pcepisse. Exem-
plū in hoc sumam' a dauid: qui q'uis cytharā
psallēdo tetigit. i' saule malū spm mitigauit. Si
penā ex culpa memur' doleam'. si aut' innocent' pa-
tim' gaudeam'. q'ā iocūdius ē cū xpō sustine' mo-
lestias q' cū latrone: multoq' maioris glorie pro
diuina laude. q' p' meritis mala ferre. Sūt ergo
agende grāe p' p'sp'is & p' adūsis: sicut non solū
cantat diebz. s' etiā noctibz philomena. Sine grē
la tā actiue q' passiuē vos seruetis frēs km'uit
nec grēlas moueatis de alijs. nec de vobis cui-
q' tribuatis materiā q'gulandi. De nullo gau-
deatis. nisi qd p' xpō militat: nec de aliquo dole-
atis. nisi qd a p'ditoris grā vos elongat. Nam
ipaciētia tñmodo strā p'cām ē indulta. Hec ē
dulcissimi tironū xpī victoria ē: ut cedat ledē.
et indulgeat p'sequētī. Sitis ergo frēs velut ra-
dices. q' strite magis fragrāt. sitis aurū qd for-
nar non p'sumit s' examinat: sitis granū qd a
palea flabellū separāt. sitis nauis quā vent'
nō ipedit. s' ad litus agitāt: sitis gēma. quam
sculptura nō destruit. s' decorat. Ad p'fectū igit'
paciētia venire cupietes. grādibz his utamur:
ut videlicet malū p' malo nunq' reddam'. malo
nō resistam'. mala tolem'. Iniuriatē placem'.

iniuriam diligam? p malo bonū repēdam? Gaudēt
 iurias suscipiam? ad plus sustinēdū parati sim?
 i tribulacōe deo grās agam? et referam? adūsa
 tes p dño affectem? Maxime vō valet ad susti
 nenda puicia. si ad rñsionē talionis nō sitis faci
 les. s; imobiles velut muri. et q̄i qui hoc nō au
 dierit vel adūterit sicut surdi. **De malis ipaa**

Multa mala impa **entia. Caplin. xliii.**
 cētia opatur. Racoīs etenū oculū cecit?
 spūs sancti donū turbat: ac pacis dulcedi
 ne mentē priuat. Hec draconi pparat: q̄a sicut il
 le ignē vomit: sic iportung homo ipaciē verba
 fundit. Inde etiā febriz silis ē: q̄a nō solū anim?
 s; corp? p eā inordinatis motibz pmouet. Pmo di
 co irā febriz peiorē: q̄a cū p febres hō semel vere
 tur aut bis: p irā vna die multoacēs agitatur. Cū
 at tribulatio q̄dā sit rasura: q̄sq; p hūc modū tri
 bulat? q̄etus sedeat: ne si sub rasorio insolenter se
 mouerit. peius malū p ipaciām sic icurrat. Pū
 igit de detrahēte se q̄s vīdicauerit: plus amitt. q̄at
 buit tūcā inocentiae tollēt palliū bone fame. Si
 q̄s vō a dño vindictā posat: ipsū deū quēdā torto
 re. s; iudicē sese facit. Q̄d de ira dicā? Per ipsā ete
 nū cor acēsū palpitat. os clamorē format. sensus
 q̄d loq̄tur ignorat: excecant oculi. nō agnoscat
 notā: p ipsā facies ignescat. lingua pcutit. corpus
 tremit. **In quibz ipaciā deformat. Caplin. xlv.**

Sunt at nōnulli q̄ paciētiā nō ex ppis. s;
 ex v̄tutibz capiūt alienis: q̄ volūt esse
 solūmodo tūc paciētes. cū non fuerit ab
 alijs irritati. Sūt et alij. q̄ foris iurias dissilat:
 q̄ rancorē in interioribz tñ seruāt. Horū paciētia
 est sicut calcus nō inuncta: q̄ ab extiori quidē
 lesione defendit. s; intrinsec? pedē rūpit. Isti sunt

lupis siles: q̄ plagas i pelle foris bene sustinet
vulnera: s; corrupcois reapit facit in iterioib;
detrimta. Sūt itē alij. q̄ p̄pas iurias studiose
vindicat. s; iurias dei psequi min⁹ curat: nō ad
ueritētes. aliā p̄ zelū. aliā p̄ uiciū uā eē: p̄ma
cont̄ iniuriā dei. scda p̄t iniuriā p̄pūā amouet:
et illa ē gracie ista culpe. Cumulat illa p̄miū:
ista pena. S; cauedū valde ē. ne tantū anim⁹ p̄
uā turbet: ut qd̄ uicio furor agit. fieri p̄ zelū re
ctitudis estimet. Interdū enī uicia sub uirtutib;
se palliat: et actus q̄ possūt fieri meritoze. red
dūt noxios ac depuant. Sic fit nō nunq̄. ut i cor
rectioe fraterna uā caritate exatet: cū potius eod̄
iiso. caritas uā debeat exatere. Sūt ⁊ alij. qui p̄
sonū nō uicij uasūt. Nos at̄ si caritatis ordinē
inspicim⁹. uidebim⁹. q̄ diligēda ē natura quā
deus addidit: et detestāda sūt c̄mina. q̄ q̄s ex insti
netu p̄po. uel certe dyaboli p̄petuit. Possim⁹ tñ
hōinū mēdū nō ex rācore. s; p̄ bono suo cupere
malū pene: cū q̄s ex sanitate corpis. uel afflu
entia diuiciarū. uel alijs ḡcijs extollit. a p̄cis
alijs ipliat: ut sibi bona subhant hui⁹modi.
Illud bene possim⁹ ⁊ rationabilē exoptare: ut
deficiēte causa desinat et effectus. *Qualit̄ pag*

Ut autē iocū *etia acq̄rat. Caplm. xlvj.*
dius possim⁹ nobis ad uisantia sustine.
studeam⁹ hęc soliate posside: uidelicet
memoriā dñice passiois. Considerationē ueritū
tiois. Dulcedinē dñice caritatis. Pensē m̄t nra
mala merita. deiq; bñficia: et penā purgatorij
q̄ nobis p̄ tribulationē diminuūt. ⁊ p̄c̄m qd̄ di
mittit. ⁊ graciā q̄ p̄fiat. ⁊ dei gloriā ad quā or
dinat. premiū qd̄ auget. ⁊ cautela: quā p̄t
hāc nō modicū quis erudit. S; laborādū nobis

est. ne p ipsa nos stigmat inde pena iaurre :
 unde possemq gloria & gratia expectare. Vide
 mus ei. q p equalē motū pigmentū redolet. lu
 tū fetet : et q in eodē igne aurū nutilat. fenū fu
 mat. Certe tribulatio calcant ē. ad boni opis fet
 uore pigmentā nrām exatās. & vctus ad portū
 glorie nos ipellēs. Ceterū cū iniūmose mole
 stam : cū i nobis rācorē extingūm : si per
 dissilationē pmos ipet & repmā. Est ei ire
 natura. q signis exterioribz plata crescat : s; di
 lata minuit & languescat. *De ordinacōe hōi*

Omnī nīsu frēs *nīs ad deū. Cap. xlvij.*
 mei vos exhibete corā deo laudabiles
 sine mētīs puritate : & corā hōibz de
 centis discipline. Exhibete vos semp ī dei serui
 cio tioratos. soliatos ac deuotos : solicate deo pla
 cā iuestigate : ac ardent ea cupisate ac iplete.
 In caritate & ex caritate cūcta face satagite : ut
 et deo largiētē habeatis caritatis habitū. & per
 vestrū studiū ei motū. Si enī vnū istorū in ve
 stris actiōibz defuerit : nequaq apud eū op me
 ritorū erit. Id ergo qd ī usū venerit. deuote ad
 deū referte : et ei ppe seipsū p amorē infatigabi
 lit inherete. Via vobis sit ad deū. tā pspa q ad
 uersa : ut ī pspenis successibz cū grāz actiōe sitis
 hūiles : & ī aduersis seu stris paciētes. De nullo
 gaudeatis. nisi qd xpō militat : nec de aliquo dole
 atis. n̄ qd ab ei grā vos elōgat. Soli deo placere
 appetatis. sibiq displice solūmō timeatis : sola vo
 bis ea q vos deo iūgūt dulcescāt : sola q sibi stria
 amarescāt. Totā vitā vram ad dei gloriā ordia
 te : sp illi de bñficijs suis grās agite : & qcquid ad
 laudē ei nō ptinet. qī amissū penitē reputate.
 Vilesāt vobis oīa peritura ppe deū : nec que

raris aliqd in tñsitorijs qd ē extra deū. & delectet vos
 òne tristabile qd ordinat vos ad deū. Sit vobis de
 us ī honore gaudiū. ī merore solaciū. ī tbulacōe
 defensio. Sit vobis cibz ī ieiunio. ī paup̄tate abū
 dātia. ī infirmitate salubrima mediana. Qua
 ppter. si esuritis. ille vobis sit diuinū. si sitis ip̄e sit
 vinū dditū. si nudi sit ip̄e vestit̄. si infirmi sit ip̄
 se medicus. si vigilatis sit ip̄e lectul̄. si fatigati ex
 itine sit quies & ūbraculū ip̄e vobis. Sit inq̄ deus
 cordis v̄ri speculū. quo vos xponatis. sit sigillū
 cui vos iprimatis. sit via p̄ quā abuletis. Sit
 gēma q̄ vos ornet. sit fons qui vos lauet. sit pan̄
 q̄ vos xfortet. sit electuariū qd vos sanet. sit daū
 que corda v̄ra sibi aperiat & mūdo claudat. Et
 si vires corp̄is deficiāt. sp̄ tñ in obseq̄o dditois. bo
 ne volūtatis desideria iardescāt. Diligite q̄ deus di
 ligit. et odite tñmodo id qd odit. Quātū ē in vo
 bis. sp̄ habē studeatis itellectū deū agnoscentē. af
 fectū deū diligentē. diligentia ipsū q̄rentē. sapiē
 tia ip̄m iuenientē. diuinationē sibi placentē. pse
 uerantia illū fiducialit̄ expectantē. Ad plura
 frēs km̄i. Adorem⁹ dei potentia. mirem⁹ sapiam.
 amem⁹ demētia. desiderem⁹ pulcritudinē. allicia
 mur p̄ dulcedinē. venerem⁹ etritatē. imitemur
 hūilitatē. magnitudinē inq̄ram⁹. p̄fectionē lau
 dem⁹. misericōdiā sperem⁹. iusticiā eius timeam⁹.

Q De ordiācōe hoīs ad seip̄m. Ca. xlvij.
 orpus vobis solūmodo sit ī mūdo. s; a
 nim⁹ sit ī celo. In tantū mētes vestre
 sint intente sup̄nis. ut p̄ntia velut tñfacta quo
 dāmodo reputetis. mūdos sit vobis exiliū. et
 patria v̄ra celū. Frequēt ad deū cor dirigite p̄t
 familiaritatis amicitia subitrandā. licet hoc ip̄m
 fiat breuit̄. et p̄t acedia remouēdā. studijs

spūalibz paulatim assuefaate. orōnis usum vobis
 ipūmīte: nec tū bonū tanq̄ ex s̄uetudie. s̄ ex de-
 uocōis dulcedie adīplete. Orōnes furtiuas gr̄ite:
 illisqz orōnibz libētius insīstite. q̄ affectū v̄m ad
 feruorē āplius vident exatate. Videte ne dū cor-
 pus ē in choro. tūc anim⁹ sit ī foro. Existētes in
 itine. sic vos exhibeatis bono modo socis affabi-
 les: ne ipa socialitas. ab orōnū s̄uetarū fructu
 faat vos ianes. **C**otidie mane surgētes: p̄cta
 deo q̄ facturi estis offeratis. **F**inito die. p̄uocatis
 cogitacōibz. locucōibz. opacōibz illa die p̄missis:
 vobis ipis caplm̄ teneatis. **I**n l̄cione studeatis in-
 tellectū p̄ficē et affectū. **S**ic illa bona q̄ ex affec-
 tu q̄nqz faciēda p̄cipitis p̄pleatis: ne p̄t illa bo-
 nū obie. vel id ad qd̄ tenemini negligatis. **E**t
 breuē. ut sūmo bono dūigi fāiliaris valeat:
 ab ōni sitis negotioz secularū strepitu exuti. a
 vanitatibz spectaculoz p̄ntiū auulsi. a cunctis
 infuacuosīs cogitacōibz ext̄nei: et mūdi oble-
 tamētis ac illecebris truafixi. **De ordinatiōe**
A ōni actu fr̄es **hōmīs ad primū. Cap. xlii.**
hmi studeate sp̄ vobis p̄ficē ad meritū: et p̄ris
 ad exēplū. **C**urā seruicia frat̄na sitis iocundi.
 spontanei et parati: nec ulli sitis p̄t usū p̄pi
 corpi onerosi. **G**raciā quā accepistis. libera-
 liter etiā alijs ipendatis: id qd̄ vobis d̄est. ab
 habētibz hūilē reḡatis: delictū frat̄rū nō in-
 dignatio s̄ p̄passio p̄sequat. **A**ccusate p̄prio
 defectū: et supportate misericōiter alienos: semp
 cogitātes. vos p̄petrare potuisse s̄ilia vel ma-
 iora. nisi diuina vos misericōdia custodiss̄: et cer-
 te licz nō adūtatis. iā forsitan ī magnis defe-
 ctibz laboratis. ī quibz et vos idigetis ab ali-
 is supportari. **H**abet enī fruct⁹ quilibet ver-

mem suū. Nonete deliquētes hūilit. et arguite
pacient. pacē cū hōibz. et bellū cū uicijz habete.
In bono seruate concordia. et nō in maloz frīs uacū
diā eadē sine rōne extra uos acceptā desideras p̄p̄tē
sicut uiam. q̄libet t̄nsitoria fratne postpōnite car
tati. Sic hōines diligatis. ut eoz uicia non ame
tis. dilcō debet hōibz scdm meritū. s̄ ueneratio se
cū dū officiū et etate. Debetis ergo plus hōrare
supiores. s̄ plus dilige meliores. Prelatis obedi
entiā. eq̄libus concordia. inferioribz b̄nficiū exhi
bete. Cōtendite maioribz p̄ timorē subia. equa
libus p̄ caritatē obsequi. s̄ p̄ hūilitatē minoribz
coequi. Sitis p̄cipitibz parati. obediētibz mode
sti. maledicētibz trati. laudatibz uēcūdi. Ne
gligētes. et rephensioe dignos. ita caute declia
te ut ipos p̄suptuose nō iudicatis. et t̄n ea q̄ fa
ciūt fugiatis. Quoscuqz seruētiores i bono cer
nitis. eozū fāiliaritatē auidius appetatis. Ex
libet ututē uelut apis prudēs semp a meliori
bus deflorat. nec quid min⁹ q̄s habeat. s̄ quid
ututis possideat cogitate. Vniūsa uō q̄ uideri
tis min⁹ edificacōis habētia uelut cea. et q̄ pe
nit⁹ nil uiderit t̄nseatis. nūq̄ ei eozū q̄ male
agūt aucte uel p̄suetudie aiati. uel exēplo id
qd̄ ē deterius faciatis. **De his q̄ spectat ad p̄**

Ad uos at̄ spectat **latū. Cap. quāgesim.**
o prelati. speculū subditor eē. domi
niū nō amare. nūq̄ uitupare. sine
p̄tumelia corrigē. sine supbia gubnare. s̄i au
delitate castigare. cū pietate fouere. ueneratio
nē nō exigē. eq̄litate seruare. culpas p̄t timo
rē uel amorē nō dissimulare. ex rancore uel
odio nō punire. i penis misericōdia cū iusticia tē
perare. cōmuni alioz victu et uestitu p̄tentos

ee. ad bonu monē nec moribz stradicē: verbo &
 exēplo pēsse: p diuisitate culpaz & p sōz nē vinū. nē
 oleū exhibē. sicut p tate sic v tute ceteros pcellē:
 nō solū pēsse. s; etiā pdesse: ita interiora & extēi
 ora sollicitudinē habē: spūalia & tpalia pvide
 dispensare: q̄ sūt ptra ordinē non licēciare: rō
 nables licētias nō negare: curis supfluis vos
 subtrahē. s; nēcariis nō deesse: cū his q̄ in leui
 tate ābulāt. vos nō miscere. maturitatē hone
 stam p tēde: platurā p libtate vel amodo nō
 tenē: auare supflua nō appetē. res ptra hone
 stitē nō acquirē: de reddenda rōne p tinue co
 gitare. Ad vos inq̄ spectat o prelati. ee in acti
 one puidos. i p tēplacōe suspensos: in pūfacōe
 hūiles. i dictis veraces: in factis stabiles in re
 gimine fideles. vobis ee parcos. s; alijs libera
 les. i capitulis ee strenuos. extē pios: q̄a rebel
 libz ee patres. hūilibz ee matres. Sic ergo habe
 atis vos ad subditos: ut parati sitis sp ifirmis
 subuenire. sanos ad bonū stimulare. tēptatos
 cōfortare. peccātes corrige: deuotos dilige. pi
 gnos eritare. idiscrete feruētes reuocare vel
 retrahē. religiosos ad extē mitte. dissolutos in
 domo retine. seniores i dubijs p sile. iuniores
 sēdm regulā nutrire: simplices nō p tēpnē. ve
 reādis parce. p sūptuosos iclinare. turbatos
 p solari. oēs q; vobis amissos. dño amendare.

De ordinacōe hōinis i se quo ad dispositionem

Ut pfectius frēs kmī cordis. Cap. ij.
 possitis finē attingē quē intēditis:
 ad qd mūdū reliquētes veneriti. so
 liate cogitetis. volūtates vrās frāgite. ac mū
 do vos mortuos estimare: de cordibz vestris
 abiate curiosas cogitacōes. indignas affecti

ones. sinistrae intercessores. violentas occupaciones. tristitia inutile. priuatum amorem. & sensum utique singulare. Illud coram oculis dei cogitare premeditate. quod in presentia hominum premeditatis operibus exercere. Longe ergo quisque cor habeat quod sit. ut ortus arboribus virtutum virens. ut apotheca sanctorum affectionum aromatumbedolens. ut celum diuinum illuminationum sideribus fulgens. ut flos superni rore suscipiens. ut archa thesaurum mirificam in se claudens. ut fons deuotionis semper viuulis manans. & ut speculum domini cum imagine representans. **O** beatum cor. quod exhibet se solum in quo deus sedeat. thalamum in quo quiescat. sigillum cui similitudinem suam imprimat. cellarium quod vino suo repleat. & librum in quo memoriam suam scribat. aurum quod beneplacito suo flectat. **C**onet ergo iterum atque iterum quis habeat cor. deo deuotum. cogitationibus discretum. & temptationibus cautum. a ratione extenuum. a iudiciis alienum. desiderijs languidum. amore vulneratum. igni de fulgidum. in operibus timentum. & deplacite eleuatum. in bono sollicitum. & deinde salsum. mundicia sanctum. amore custoditum. & gratia decoratum. Denique diligentissime studiam fructus. ut toto corde recedamus a peccato. detestando culpam. toto corde perueniamus ad deum. agendo penitentiam. toto corde requiramus deum. supplicando veniam. toto corde adhaereamus domino. ipsum super omnia diligentes. toto corde seruiamus domino. ipsum laudantes. toto corde sequimur deum. ipsius semitas imitantes. **I**sta merito debemus domino. qui beneficia prestat innumera cordi nostro. Ipse namque deus corda nostra potentia iuuat. sapientia gubernat. bonitate ditat. dulcedine abbat. pulchritudine inuitat. caritate vnit. promissis allicit. flagellis erudit. & minacore & cutit. ac beneficijs emollit.

...dus dulci
...creatio
...aperit in
...sibi ve
...hois i
...unq
...rat ve
...ipa vb
...inde se
...mat. Inq
...ata. deo e
...cipitate qd
...ul' certe
...vris si de
...ala. pfectio
...nio audu
...vot. & sign
...it. ut
...significati
...si nec i
...da. sicut sem
...sicut notiu
...a vel ill
...vel illud de
...Temp eni l
...quod
...quod m
...Aliqñ v
...ne sca
...salqñ tacend
...dicit pponi
...tacendū est p
...na ppa. qd ip
...a signa pcepti

Ipe deus dulcissim⁹ corda nra ituet appbado. tangit exatado. uisitat solado. uiuificat iusti- fcaido. aperit intrado. de quibz oibz qrarū acti- ones nos sibi referre uenit indefesse. **De or- dinacōe hōis i se q. ad custodia oris. Ca. liij.**

Nunq̄ frater sileat loquēda. vel profe- rat reticēda. Cū uō loqui pponit q̄s. ipa ūba p̄us i aīo tēperet. q̄ting ho- neste. modeste. ueracit. & dulciter qd̄ uoluerit. id pponat. Lingua ei mēdax ut dicit. elata. ul' iſtāmata. deo ē & hōibz odiosa. Diligent' ergo k̄mi respicite. qd̄ uel quibz. qn̄ uel ubi. q̄lit' ul' quantū. ul' certe de q̄ causa loq̄mini. ne ser- monibz ur̄is si debite cōſtanciae defuerit. gene- ret mala p̄ſaētia cordibz p̄is. uel certe scan- dalū in aīo auditoris. Hec at̄ tria. uidelicet gestū. uocē & ſignificationē. in ur̄is locucōibz at̄tēdatis. ita ut gestus ſit diſciplinati. uox lenis. ſignificatio ſemp̄ uera. Verbis nolite cōtēdē. ſ; nec i litibz curetis uictoriā obtinē. **Uitanda ſūt ſemp̄ ūba. q̄ uel loq̄tibz. uel au- diētibz ſūt nociua. Ab his itaqz locucōibz eſt abſtinēdū. q̄ uel illig qui loquit. uel eig au qui loquit. uel illig de quo loquit. nō ueniūt ho- neſtati. Tēp̄s enī loquēdi p̄ſiderādū eſt. quia q̄nqz nichil. q̄nqz aliqd̄ dicendū ē. ſ; nullū tē- pus iuenit. qn̄ mala uel eadē uana ſūt ōino p̄ferēda. Aliq̄n uō tacē debem⁹ p̄tēa. q̄a alē loqui cepit. ne ſermonē ei' intrūpere uideamur. aliq̄n tacendū p̄tēa. q̄ auditorū aīos ad id qd̄ dice p̄ponim⁹. adiūtim⁹ imparatos. Aliq̄n tacēdū eſt p̄tē multiloquiū deuitādū. uel eadē p̄tēa. q̄ ipi qui ſum⁹ locuturi nondū formā ſgruā p̄cepim⁹ p̄ponēdi. Senes loq̄t'**

de discretione silendi. iuuenes de instantia opandi.
sapientes de misterio scripturarum. simplices de exem-
plis bonorum operum: hi qui exteriora tractant. de soli-
tudinē actiue. qui quietā vitā ducunt. de dulcedine
contemplatiue: plati de dispensatione spiritualium et ter-
rialium. subditi de obia preceptorum. Cū igitur pro edifica-
tionē nrām loqui volumus: ad hoc illorum doctrinā
quorum possumus ad virtutē puehi eligamus. Cū vo-
uerit aliorum edificationē loquimur: ad illos quos spe-
ramus per nostrā exhortationē posse corrigi ducen-
tam. Ad hoc autē doctrinā nrā intēdat: ut hor-
temur ad instantiā timidos. ad timorē superbos. ad
quietē importunos. ad feruorē tepidos. ad silentiū
verbosos. ad vrbū exhortationis tacitos: ad mansue-
tudinē impaciētes. ad vigilantiā negligētē. ad
indulgentiā ardeles. ad viciandā papites et p-
maes. Hoc etiā solite considerādū est: quod frater
loquēdo mēbra nō moueat. neque oculorum nutibus.
vel aliā vultus transmutacione sermonis sui gratiā
decoloret. Deuitetis itaque verbū amarū. super-
bū. detestoriū. adulatoriū. iuratoriū. superfluū.
ociosū. Sicut autē absenti nō debetis detrahē: sic
nec pntē aliquatenus deridē. In superbiis nō debe-
tis illudē: nec sapiētibus inuidē. Sitis muti in oc-
iosis: sed loquaces in sermonibus fructuosis. In locuti-
onibus vris nō cor in lingua: sed lingua in corde
positus teneatis. Sane cū ad loquēdū venie-
tis: pauca vba et rōnabilia pferatis. Tacit-
nitatē ametis: et tumultū hominū fugiatis.
In silentiū namque scientia serenat. pena ui-
tat. pax seruat: et mens per contemplationē ex-
peditius eleuat. Quāto enī plus a strepitu
negociorum vos subtrahitis: tāto deus vicinior
erit vobis. **De ordinacione hoīs in se quod ad**


hōis
filiū
vntis

is vnti
ali frēs h
q' specialit
capitū: quā su
mūdia ca
magna vo
pōtis. Multa
fōbz cō deno
fōbz ordinē se
lōdie i aliq
mari solite
hui' dnat' ret
moueat. Sa
clioza sp q' ad
ia vā vnti: in
seruate. p'fēti
hōbz mala p'
lōmūne vephe
si. si ad vōsipo
de pōtati n
vntia timentia
si fugite. si p' i
de vntie carni
se vīa fugite
aa frāna sūis
pōs onerosi. S
vnti sine pon
mētes sine de
si sine p'radicu
lōbz. sine nūm
fōbz ad morū dis
lōbz ad p'ntiā:
si cōspati. Cura
p'ntia vna sp'eri

His virtu custodia operis. Cap. liij.
 tibz frēs hūi singularit pollere satagite:
 q̄ specialit p̄tinēt ad regularis obseruā
 ne disciplina: q̄lia sūt. abdicatio p̄rietatis. cū obīe
 bono: ac mūdicia castitatis. Et qm̄ p̄ votū religi
 onis ad magna vos ligastis: magna q̄z ī opibz
 demōstretis. Multo nāqz melius ē. in minoribz
 p̄missiōibz eē deuotū: q̄ in maioribz negligē
 tē. Vestrū ordinē seruetis ope: s; oēs alios cari
 tate. Totidie ī aliquo v̄tutis exercitio p̄ficiatē: et in
 bonū conati sollicitate laborate. Flauis ei que tra
 ctū fluij ducat retrocedit: nisi sursum cū laboē
 cōtinuo moueat. Scdm̄ statū in q̄ vos deus po
 suit. meliora sp̄ q̄ ad illū p̄tinēt implete: habea
 tis ī pacia v̄ra vitā: in desiderio mortē. Discipli
 nā ext̄ seruate. Asaetiā interioris expurgate: subti
 lit̄ inuestigate mala p̄p̄a: et digne corrigite inda
 gata. Cōmunē rephensionē audiētes. nō illā
 ad alios. s; ad vosipos hūilit̄ intorq̄te: q̄a cer
 ti estis de p̄petrata culpa dolcatis: s; q̄a incerti
 estis de venia timeatis. In oibz actionibz vestri
 extrema fugite. et sp̄ ī medio vos tenete: vnde
 tali moderamīe carnē strigite q̄i centū ānis
 victuri: sic vicia fugite q̄i crastino morituri. Sur
 ca seruuia fratna sitis p̄opti: nec ulli circa usū
 p̄p̄ij corpis onerosi. Estote frēs hūiles sine fici
 one. maturi sine ponderositate: agiles sine le
 uitate. timētes sine despacōe. sperātes sine pre
 sūptiōe: sine p̄tradictiōe obediētes. sine dissolu
 tiōe hilares. sine mīnuacōe paciētes. Estote ī
 q̄ p̄positi ad morū disciplina. p̄ij ad misericordiam.
 immobiles ad p̄stantiā: in orōne deuoti. et in v̄ri
 custodia cūspecti. Curate p̄terita mala deplan
 gere: p̄ntia vana spernē. futura cauē: ī bono

finalit' pdurare. Quauis nichil honestatis hua
na pntia vobis debeat adice. vel solitudo minu
ere: tñ ibi magis seruate disciplina. ubi vl' plu
ribz generat scādalu neglecta: vel formā inu
tadōis tribuit custodita. **N**octē ordinetis silē
tio ⁊ orōni. diē in bonis exercitijs ⁊ labori: di
em detis primo. noctē deo: laboris causā. nō
laborē in laboribz cogitate. **I**n bonis forte esto
te: s; i malis vos debiles exhibete. **I**n agēdis
deniqz talē ordinationē quo ad oēs ⁊ singulos
obseruetis: ut sit videlicz i prelatis diligētia.
i subditis obia. in oibz simul pax ⁊ concordia.
i choro deuotio ⁊ disciplina: iuxta altare ma
turitas ⁊ reuētia. **D**euoti sit senes: laboriosi
iuuenes. **S**it hūilitas i habitu: paratas i victu:
sobrietas i potu. **S**it i claustris nō rumor s; lec
tio: i caplo nō lus. s; p̄fessio: ⁊ intētio fr̄m nō v̄
setur i causis. s; i psalmis. **I**n quētū qz sint as
sidui: ad curias vō rari. **De exercitio v̄tutū.**

Sicut spectat ad iusticiā opatio **la. liij.**
boni: sic declinatio qz mali. Quapp̄
laudabilē viuatis: nec tñ laudē hōi
nū appetatis. **N**ō gloriem̄. qā diu vixistis: s;
de paucis ānis qbz ordinē obseruastis. **P**ro
crisim fugiatis: ⁊ i veritate corā deo ābilet̄:
sicut ⁊ i vestimētis ouiu for̄secy apparetis.
Mimis ei parū est: in ingressu religionis tñ
habitū imutare. **I**git̄ si plia gradietes via:
nūq̄ duplicatatis aut fictionis vestigiū pre
tēdatis. **N**eq̄d extra usū est cōmunē. vl' qd vos
potest reddē notabiles: id fugite q̄ pestem.
Iusticiā nūq̄ deseratis: p̄t̄ verecūdiā vl' ti
more dissolutōes nō faciatis: nec vos cū ei
qui i leuitate ābulant. misceatis. **S**tudete

visu a vanitate. aures a rumoribus. cor a malis
 cogitationibus claudere: et lingua a sermonibus ociosis.
 Manu a tactibus impudicis. pedes ab euagationibus
 cohibere: ab omni denique vos subleuate: quod in adito-
 ris vos possit obsequiis impedire. **D**ia declinetis:
 nec cellas inutiliter occupetis. **C**rebra munuscula.
 frequenterque missionem angulorum et cultellorum deuote-
 tis. **N**olite non fienda insipienter appetere: aut facienda
 per accidens fastidire. **D**iligenter se caueatis. ne quando
 vel in labore minus patientes. vel in obsequio preceptorum
 minus alacres: vel in caritatis operibus inueniamini ne-
 gligentes. **I**n certo se statu: et in secura conscientia vos
 ponatis. **N**unquam eadem in statu illo viuere presumatis:
 in quo mouendo decedere non audeatis. **E**xcessum in ha-
 bitu caueatis: ne vestimenta uia sint in genere pre-
 ciosa. vel in quantitate nimis mollia. vel in colore sple-
 ndida. vel in formatione signum habentia uanitati. **G**e-
 stum quoque corporis ubique cum disciplina exerceatis: sic
 uidelicet. ut singula membra sua teneant officium:
 nec usurpet in suis actibus alienum. **U**nde
 nec loquat manus. neque os  audiat: neque
 oculus lingue officium sibi summat: sed unumquodque
 quodque membrum tam deceter opus suum impleat: quatinus
 aspectum intuentium non offendat. **F**acies autem huma-
 na cum sit speculum discipline. in tanto maiori cus-
 todia est habenda: quanto minus potest abscondi si quod pec-
 catum in ea fuerit uel celari. **D**iscursus uiales firmiter
 diligenter caueat. **N**am sicut de inconstancia mentis
 nascitur inordinata motio corporis: sic exterior pau-
 latim mens ad detestabilem prouertitur: quoniam motus corporis
 inordinate fieri non sinunt. **C**orpus non colatis: nec
 solatia transitoria habeatis. **T**errene namque dele-
 ctationes iocundant falso dum sunt: et tristat uerita-
 ter postquam non sunt. **H**oc quoque specialiter attendendum est:

q̄ sicut malū opus reprehēdit. sic & bonū quodāmo
si nō sit tpe oportuno. Iusticia ē et veritas nō de
fiat. q̄n in his tēp̄ debitu expectat. fructus namq̄
nō sp̄ puenit cū semen iacit. s̄ tūc demū. q̄n suo
tpe seminatur. **De tyantia seruata i cibo & potu. Ca. lvi.**

Corpus ut seruiat nutritis. & ne lasciu
et edometis. Sic abstinentia exerceat. ne
postea comedetes. ipsū ieiuniū supflui
tate nimia p̄p̄setis. Nō sapor aborū. s̄ fame. cō
edēdi vobis exatet appetitū. In mēsa studeatū ne
cessitati. nō appetitū p̄uide. Caro etenim ē pasceda.
s̄ vicia extingueda. vnde corpi neq̄ dāda sūt si flua
neq̄ nōtia subthenda. Cū ergo abū supsistis suf
ficiēt. si postmodū delicatiora vel meliora serue
nerit. nō p̄p̄ illa stomachū onētis. Et q̄d de cibo
dixim⁹. de potu q̄ & sopno & idumēto. alijsq̄ cor
pori nōtīs itelligatis. ut nunq̄ in illis curetis vo
luptati satisfaccē. s̄ nature. Illud etiā p̄tereūdū nō
est. q̄ aīe cibum sūptū magis hilares nos cē
duenit. ne vi deam p̄p̄ abstinentia p̄tba
ti. postea vōo tatos & modestos. ne pute
mur i crapula i flāmati. Ante p̄radū doc
tine tēp̄ ē et orōnis. postmodū autem opis & la
boris. Tūc enī exercēd⁹ ē aīm⁹. q̄n lenis ē ad stu
diū sp̄uale. & tūc repmēda ē caro q̄n calores in
cētū p̄ abū solet āplius excitari. **De veniali**

Sicut libēter vitatis bz vitādis. Ca. lvj.
p̄cā grauiā. sic caueat frēs ne mul
ta vos molestēt venialia vl' minōa.
Sepe etenim de p̄cāis mīmis venit ad magna.
sicut ignis valid⁹ nōnunq̄ surgit modica de
santilla. Vitāda sūt igit̄ p̄cā venialia. q̄a nō
i malis assuefaciūt. feruozē diminiūt. profe
ctū dedecorat. ad penā obligāt. aīe potencias

in opibz suis laxat. & a gloria retardat. Nunq̄
enī a quoq̄ dei faaes videbit. donec p̄ penā. vei
aliū p̄ccōz quadrās minimū p̄soluat. Hec sunt
q̄ que gaudiū celeste indirecte nobis minuit. &
quia opa n̄ra bona p̄ q̄ crescē nobis posset et
norū cumuly p̄miorū. Querte nos oportet ad
p̄solutionē huiusmodi debitorū. Curem̄ ergo
p̄ om̄is mali declinationē. esse potius inocen
tes. q̄ p̄mittēdo culpas etiā leuissimas peni
tentes. **Exhortatio bona & finalis. Cap. lviij.**

Ecce fr̄es km̄. qualit̄ in multis vos in
struxi. qui & ip̄e indigeo erudiri. In
loco nāq̄ peregrinacōis n̄re q̄ diu pra
uū est cor hōinis p̄cliuū ad vicia. lāgrudū ad
v̄tutes. mutuis exhortacōibz idigem̄. Hic est.
q̄ om̄i v̄tute vos p̄ccōz & moneo. detestās p̄ eū
qui suo reuendo sanguine nos redemit. et vite
nobis portā pia sua morte reserauit. ut v̄re
professionis. vestriq̄ p̄positi nō imemores. semi
tarū mēineritis antiquarū. p̄ quas ātecesso
res v̄ri curie festinauerūt in spiritu vehemē
ti. et iā regnāt cū xp̄o. beata requie p̄petuo cō
solati. Ad quā. cū et nos diuina suffragate gr̄a
puenerim̄. erit aiabz n̄ris cognitio prime v̄ri
tatis. dilectio sūme bonitatis. ac diuine fruiatio
maestatis. Er̄it et corporibz claritatis pulc̄ri
tudo. agilitatis p̄mptitudo. subalutatis aptitu
do. et ip̄assibilitatis inuictissima fortitudo. Ibi
erit affluētia diuinarū. influētia om̄ bonoz.
Ibi gaudebim̄ sup̄ nos de diuina ituitione. in
fra nos. de loci amenitate. ita nos de corpis
et aiē glouificacōe. iuxta nos. de āgelozū & ho
minū in vnū assoacōe. Ad plura. Ibi eua
sio periculoz. distinctio mātionū. & cordia vo

7. ubitas au
tūpnalis:!

luntatū: ibi amenitas vernalis. candor lucis est
ualis: ac requies hyemalis. Illic inq̄ vita sine
morte. certū sine forte. dies sine nocte. libertas si
ne timore. gaudiū sine merore. requies sine la
bore: regalis dnatio sine fine. Hec nobis presta
re dignet. qui ē p̄cipiū sine principio: et finis
oīm sine fine. Amen. *Explicit epistola ven.
patris. fratris humberti. quā magistri ordinis
predicatorū. quā scripsit de tribz essentialibus
ordinis. et de quibusdā alijs v̄tutibz: et p̄ to
tū ordinē ad prouincias singulas eā misit. 1287.*

*Incipit tabula caploꝝ. Tractatꝝ sequētis:
et b̄p̄ b̄ouētina doctorie. S̄co. editi.*

Confessio debet ēē pura et nō supflua.
Capitulu 1. Confessio debz ēē vera et nō
codicionata. Capitulu 2. Confessio debz ēē
integra et nō simulata. Capitulu 3. Confessio debz ēē
plena. loaq̄ d̄ra detiata. Capitulu 4. Confessio debz
ēē t̄p̄o p̄cc̄i explicatiua. Capitulu 5. Confessio debz
ēē modi p̄cc̄i narratiua. Capitulu 6. Confessio debz
ēē motē i p̄cc̄o examinatiua. Capitulu 7. Qualit̄
p̄cc̄i vices seu p̄cc̄i debeat specificari. Capitulu
8. Qualit̄ vana gl̄a debeat distingui. Capitulu
9. Qualit̄ it̄cio habita i p̄cc̄o debeat id̄ci.
Capitulu 10. Qualit̄ causa p̄cc̄i p̄cc̄i debeat referri.
Capitulu 11. Qualit̄ occasio alieī debeat p̄ferri. Capitulu
12. Qualit̄ pollucio debeat ostendi. Capitulu 13.
Qualit̄ causa polluciois debeat narrari. Capitulu
14. Quō polluti debeat a cōione cessare. Capitulu
15. Quō nō oīs hūcū fluxus pollucio dicit.
Capitulu 16. Quō motꝝ mētis a carnis sit p̄cc̄i.
Capitulu 17. Quō cogitacōes thōnestē sint dicē

LANDES-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DUESSELDORF